VOL. 101. NO. 3. MARCH 2009. 101. ÉVF. 3. SZÁM, 2009. MÁRCIUS

Evangéliumi Hírnök

GOSPEL MESSENGER

Hungarian Baptist Convention of North America Since 1908 Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

CSEREPKA JÁNOS MISSZIONÁRIUS

TESTVÉRRE EMLÉKEZÜNK (1919 - 1999)

Cserepka János leghőbb vágya volt, hogy Krisztushoz vezessen lelkeket. Ezt tette Magyarországon, Erdélyben, Ausztriában, Kanadában, Boliviában és a köztes állomásokon. Ez a tűz a szívében nem ismert nyelvi korlátot; és nem azért, mert nagy nyelvész tehetség lett volna. Hányszor találta őt felesége, Margitka a bolíviai piacokon Bibliával a kezében, ahogy éppen a helyi árusoknak beszélt Jézus Krisztusról. Ha kellett, kézzel-lábbal mutogatva egészítette ki hiányos szókincsét, de Isten Lelke a hatalmába kerítette, és az emberek meglátták a benne élő Krisztust, megérezték a rajta átáradó szeretetet és elfogadták az üzenetet.

Mit jelentett számára ez az Istentől jövő küldetés, a misszió? Többször is beszélt erről. Álljanak hát itt az ő szavai, melyeket egy hangfelvételről írtam át: *Annamarie Kohl* interjúja Cserepka Jánossal.

„A misszió az tulajdonképpen az Úr iránt érzett szeretetünknek és a személyes megváltott életünknek a lecsapódása, gyümölcse. A misszió az nem egy olyan valami, amit ráteszünk egy sínre, amit úgy hívunk, hogy missziónárius business vagy egyházi üzlet. Nem, a misszió az Jézus Krisztusnak, a misszió urának egyenes parancsa, ami az Apostolok Cselekedetében a pünkösdnek természetes következménye volt.

Az Apostolok Cselekedetéről írott könyvről mindig azt tartottam, hogy az egy befejezetlen könyv, amit nekem az én rövid kis életemben folytatnom kell, és majd a következők, akiknek átadom a stafétabotot, majd azok is egy szakaszt befejeznek. Ebből majd egyszer az jön ki, hogy a Krisztus drága vérén megváltott gyülekezetet, az eklézsiát, a kihívottakat a Szentlélek tökéletességben állítja Jézus Krisztus elé, mint szeplőtlen menyasszonyát.

Szeretem nagyon kiemelni, hogy nem az „egyház", hanem a „kihívottak". Mert az egyház a magyarban nem fejezi ki azt, hogy a Szentlélek kihívta a világból. A különböző egyházakban nem mindenki kihívott, de a kihívottak készülnek Krisztus menyasszonyaként. Isten készíti azokat. Az egyháznak az

Cserepka János dombormű a Rámai tábor róla elnevezett épületében

Ura Jézus, de az egyháznak az építőmestere a Szentlélek Isten, azaz a kihívottaknak, az eklézsiának az építő főmérnöke, az Isten Lelke. *„És majd Ő abból ad, ami az enyém"* ahogy Jézu-

folytatás a 3. oldalon

A SZABADSÁG

Szép szabadság! óh, sehol sincs
E világon oly becses kincs,
Mely tenálad nagyobb volna,
Vagy tégedet kipótolna.
Te könnyíted terheinket;
Ha bú rágja szíveinket,
Bíztatsz minket.

Az oly madár igen ritka,
Melynek kedves a kalitka:
Bár arannyal van béfedve,
Mégsem telik benne kedve.
Bár meg ne kelljen szűkülni,
Mégis mindég fog készülni
Kirepülni.

Mit ér, mit ér a rabságban
Kínlódni sok gazdagságban?
Mit ér minden, ha köteled
Békós lábadon viseled?
Ha a kínos szolgabot vér,
Úgy a pompa, a nemes vér
S a rang mit ér?

Minden vágy a szabadságra,
Kevés a pénzre s országra;
Több vágy szabadon pihenni,
Mint pénz közt gazdag rab lenni:
Kivált egy bölcs elme mindég,
Egy poetai tüzesség
Csak ettől ég!

Csokonai Vitéz Mihály

A TARTALOMBÓL

English Articles - page 7-9.
Hungarian Baptists in America 2
10 éve halt meg Cserepka János
Sierra Leonei beszámoló
Száz éves az Evangéliumi Hírnök hetedik évtized
Gyülekezeti hírek: Alhambra Felvidéki beszámoló
Márk és evangéliuma

Evangéliumi Hírnök
GOSPEL MESSENGER

KÜRT THE TRUMPET

Alapítva 1981-ben

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:
Send address Changes to:

**Evangéliumi Hírnök,
Subscription Manager
12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195**

*Periodicals Postage Paid at
Wyandotte, MI and Additional Offices*

**Published monthly by
the Hungarian Baptist Convention
of North America, Inc.**

Editor / Szerkesztő:
**REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd.,
Lincoln Park, MI 48146
Tel.: (313)382-3735
herjeczki@juno.com**

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
a szerkesztő címére kérjük.

**A szerkesztő bizottság tagjai:
Kulcsár Sándor és Szabó István**

Our address on the internet:
http://www.evangeliumihirnok.net
E-mail address: herjeczki@juno.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS
$25.00 annually

Send subscription and change of address to
Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

**BÉLA FÜR, Subscription Manager
12409 Devoe St.
Southgate, MI 48195**
Tel.:(734)284-7107
furbill@hotmail.com

* * *

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. SÁNDOR KULCSÁR
225 East 80th Street,
NEW YORK, NY 10075
Tel.: (212)288-0258 Fax:(212)517-8348

Alelnök / Vicepresident:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd.
LINCOLN PARK MI 48146
Tel: (313)382-3735

Főtitkár / General Secretary:
ISTVÁN SZABÓ
11 E. Michigan Avenue
Palatine, IL 60067
Tel: (847)221-5992

Pénztáros / Treasurer:
LOUIS DRESCHER
2636 East 124th St.,
Cleveland, OH 44120
Tel.: (216)231-0038

* * *

*International Minute Press, Southgate, MI
15315 Dix-Toledo, SOUTHGATE, MI 48195*

A SZERKESZTŐ ROVATA

Ahol a szabadság a rend,
mindig érzem a végtelent.

József Attila szerintem az Istent érzékelte valahogy a szabadság és a rend -látszólag egymásnak ellentmondó fogalmak- érintkezési pontjain. Milyen sok szép magyar vers foglalkozik a szabadság gondolatával! Március 15-dikére, az *1848-as Szabadságharc ünnepére* ezúttal Csokonai versével emlékezünk. Ebben az esztendőben nem csak Magyarországon, de az egész világon is pirosbetűs nap lesz március 15-e. Ezen a napon különösen is imádkozni fogunk magyar népünkért, a világ minden részére szétszóródott magyar emberekért, a Kárpátmedencében élőkért és Magyarországért.

Természetesen magyarul fogunk imádkozni. Mert – hála Istennek – még élnek *magyar gyülekezetek* itt az Újvilágban, közöttünk néhány baptista gyülekezet is. Ezúttal csak egy gyülekezeti beszámolót kaptam, Alhambráról. Sőt, onnan kettőt is. Szeretettel köszöntöm ezen a helyen is lapunk legrendszeresebben jelentkező munkatársát, munkatársamat, *Novák József* lelkipásztort, a 20 éves alhambrai szolgálati jubileuma alkalmából!

Lapunk is van, száz esztendőre visszanéző. Ezúttal az *Evangéliumi Hírnök* hetedik évtizedét lapozta és tekinti át a szerkesztő.

És van *szövetségünk* is, az *Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség* – melynek évközi gyűlését egyébként éppen ennek a hónapnak a végefelé tartjuk, 20-21-én, Palm Bay, Floridában. Olvasóinkat arra kérem, hogy imádkozzanak ezért a közösségünk számára fontos, gyülekezeti küldöttekből álló bizottsági (Végrahajtó Bizottság és Missziós és Jótékonysági Bizottság) tanácskozásáért.

S voltak és vannak *misszionáriusaink,* magyar misszionáriusok, akik nem csak idegen nyelven, de idegen földön végezték és végzik szolgálatukat, hirdetik az egyedül üdvözítő Jézus Krisztus evangéliumát. *Cserepka János* testvért tíz évvel ezelőtt hívta el közülünk a misszió Ura. Szeretettel emlékezünk rá, ezútta egy fiatal misszionárius, *Patterson (Petrik) Timea* írásával.

A ma élő, nem túl sok magyar misszionárius egyike, a mi *Füredi Kamillánk* -aki Sierra Leone-ból küldi missziós jelentéseit- ezúttal is beszámol munkájáról. Figyelemmel kísérhetjük, imádsággal és anyagiakkal is támogathatjuk áldozatos szolgálatát.

Mit olvashatunk még a márciusi lapban? Például a *Múlt, Jelen, Jövő Baptista Kalendárium* egyik írását, amelyben *Marosi Nagy Lajos* (a kalendárium szerkesztője) Márk evangélistáról és evangéliumáról ir. Azért is érdekel bennünket ez a cikk, mert az igehirdetéseink alapígéjét az év első 3 hónapjában Márk evangéliumából veszszük.

Örülünk annak, hogy olvasóink megértették, hogy az elmúlt közgyűlésen -hosszú idő után először - megemeltük a lap előfizetési árát. Itt is arra buzdítom a testvéreket, hogy szerezzenek új előfizetőket az Evangéliumi Hírnöknek. Gyülekezeteinkben -ha egy mód van rá-, mindenkinek legyen saját előfizetése. Örülök annak, hogy egyre többen vannak olyanok, akik a tengeren tólról is előfizetnek lapunkra, vagy például hozzá járulnak a postázási kiadásokhoz. Bízunk benne, hogy a súlyos gazdasági válság ellenére lapunk továbbra is megjelenhet, folytathatja szolgálatát.

Szomorú szívvel tudatjuk olvasóinkkal, hogy

dr. Bíró László testvér,

szövetségünk legidősebb tagja, nyugalmazott lelkipásztor, életének 101-dik évében, március 6-án az Úrnál elkészített otthonába költözött.

Temetése március 20-án 11 órakor lesz régi gyülekezetéből, a Palm Bay-i Bethesda Baptist Church-ből.

NŐI CSENDESNAPOK

2009. Szeptember 11-13
Willow Valley, Lancaster, PA
Téma: *Állhatatosan a post modern korban*
Előadó: B*álint Pálné Ibolya*, Kolozsvár

Érdeklődni lehet:
Kulcsár Annamária: 1.646.678.2621
Torma Erzsébet: 1.718.637.1320

Cserepka Jánosra emlékezünk *folytatás az 1. oldalról*

sunk mondta. Mint ahogy Isten a pusztában mannával táplálta a vándorló, Egyiptomból kihívott népét, most ilyen titokzatos úton Isten az Ő eklézsiáját - szeretem újból kihangsúlyozni - táplálgatja, de most már nem mannával, hanem az élet kenyerével, aki Jézus Krisztus. És ezért van az, hogy az egyház még mindig bírja, hogy az eklézsiának nincs kimerülése, mert ha egyik helyen kimerül, a másik helyen a Szentlélek újat kezd; de az folyamatos valami.

Krisztus mindenkinek a szívére teszi majd a missziót a maga helyén. Én sosem disztingváltam, hogy a külmisszió az más, mint a belmisszió; nem. Fontossági szempontból egyforma. Krisztusban élni, Krisztushoz vezetni életeket, és a szív utolsó dobbanásáig hűségesen szolgálni őt. Talán így fogalmaznám meg.

Mi nem voltunk hősök. Mi csak kötelességet teljesítettünk. És hiszem azt, és tudom azt, hogy egy másik keresztény a maga helyén ugyanúgy végezte a kötelességet, mint ahogy az Úr az én szívemre tette. Talán én nem is végeztem annyi hűséggel, mint ahogy az a másik testvérem elvégezte. De szerintem nincs ilyen minősítés az Isten országában, hogy „hős". Nekünk csak egy hősünk van: a Győzelmes Hős, a meghalt, eltemetett és feltámadt élő Úr Jézus Krisztus, aki feje az egyháznak, akinek az akarata az, hogy az Ő testében az történjen, amit a fej akar.

Ma még annyi sömörgőzés, annyi baj van, és a magam életében is érzem a tökéletlenség újból és újból visszatérő gyarlóságait. De erősen hiszek abban, és rendületlenül, hogy *„Ő, aki elkezdte bennünk a jó dolgot"*, ahogy az Ige mondja, *„azt el is végzi*." Csodáltam azt, hogy az a Jézus Krisztus, aki engem megtalált, méltatott arra, hogy minket, úgy mint Pált elküldjön a pogányok közé. A missziós igénk kint a külmissziós helyünkön végig ez volt, *„hogy a sötétségből a világosságra térjenek, megtérjenek a bűneikből, és részesei legyenek az Isten üdvösségének*" (ApCsel 26:18).

Cserepka testvér halálának évfordulóján Patterson Timea (leánykori nevén Petrik Timea, Cserepka testvér egyik unokahúga) misszionárius írását közöljük. Timea lelkipásztor férjével együtt La Ronge (Saskatchewan, Kanada) városban él, a La Ronge Alliance Church gyülekezetben szolgál.

Cserepka Jánost tizennégy éves fiúként Isten szeretete olyan mélyen megragadta és átformálta, hogy attól kezdve minden vágya volt ezt a világ legnagyobb kincsét másokkal is megosztani. Egy kristálytiszta életet tűzött ki maga elé célul, hogy ez a végtelen isteni szeretet rajta keresztül akadálytalanul áradhasson mindenkire, akivel csak kapcsolatba kerül. Nem számított, hogy szülő, testvér, vagy éppen csúfolódó falubeli, kegyetlen kiképzőtiszt, üldözött zsidó vagy bolíviai indián került az útjába. Őt Krisztus szeretete szorongatta, hogy annak éljen, aki meghalt érte és fel is támadt (2Kor 5:15). Úgy vélem, hogy ez a szeretet érintette meg azokat, akiknek még 30-40, sőt 70 év után is az arcára mosolyt, a szemébe könnyet varázsol Cserepka János neve.

Két éve jártam Erdélyben, hogy János bácsiról anyagot gyűjtsek. Öröm volt látni, ahogy az idős nénik és bácsik az istentisztelet végén hátramaradtak, hogy elmondják Cserepka testvérrel kapcsolatos emlékeiket. Csillogó szemmel, egymás szájából vették ki a szót. Olyan elevenen élt a szívükben a szeretett lelkipásztor, mintha sosem váltak volna el egymástól.

Kelownán voltam 3 éve Margitka néninél. Valami gond volt a sütővel, így ki kellett hívnunk egy szerelőt. Meglepett, amikor az ötven év körüli férfi elmesélte, János bácsi hogy kísérte őt mindehova a házban míg ő dolgozott valamin, hogy tanácsolta a házasságával kapcsolatban, és hogy milyen jó barát volt. Érdekes, ezt mintha már hallottam volna itt valakitől, mármint hogy János bácsi jó barát volt. Ja, igen, egy 10-12 éves kisfiú mondott ilyet. János bácsi nem ismert generációs akadályt.

Cserepka János leghőbb vágya volt, hogy Krisztushoz vezessen lelkeket. Ezt tette Magyarországon, Erdélyben, Ausztriában, Kanadában, Boliviában és a köztes állomásokon. Élete a szolgálatban telt el. Szeretettel emlékezünk rá halálának tizedik évfordulóján.

Patterson Timea

Cserepka János életrajzi adatai

1919 február 4. Cserepka János megszületik Püspökszilágyon
1933 szilveszter estéjén megtér
1934 bemerítkezik
1936 Molnár Mária szolgálata Tahiban, elhívatása
1937-1942 teológusévek, Baptista Teológiai Szeminárium, Budapest
1942-1943 katonaság
1943-1948 lelkipásztor Szilágyballán
1944. január 23. lelkésszé avatják
1948-1956 a pesterzsébeti baptista gyülekezet lelkésze
1956. szeptember 29. Házasságot köt dr. Ilonka Margittal Felsőcsernátonban
1956. december 15. szökés Ausztriába
1957. július megérkezés Torontóba
1957-1963 a Torontói Magyar Batista Gyülekezet lelkipásztora
1963. május kanadai állampolgárság, kiküldetés
1963-1967 az első bolíviai szolgálat, La Paz, Chapare
1968-1973 a második bolíviai szolgálat, Chapare
1979-1983 a harmadik boliviai szolgálat, Jacuiba
1983. február 11-én visszaérkezés Torontóba
1984-1999 Kelowna, BC. Canada
1999. március 10. Cserepka János halála

Sierra Leone

Hangyabolyból kathedrális...

Végre eljutottam Kholifába is. Ez a falu csak 17 km-re van Makenitől de a kis autómmal nem tudtam korábban odamenni. Hála az Úrnak, a nagyobbik, amit novemberben vettem, eddig minden árkon-bokron keresztülvitt.

Minden héten három BBI hallgató jött a BBI-ra Kholifából. Az első évben gyalog, de a második évben kaptak egy-egy biciklit az Evangéliumi Gyülekezetek Szövetségétől és tőlem. Még biciklivel is órákig tartott az út az alig karbantartott földúton. A bicikli kerekek sokszor kilukadtak, igy biciklivel többször késték le a hallgatók az előadásokat, mint amikor gyalog jártak.

Meglepődtem, hogy milyen nagy az imaház Kholifában. Még a vakolatot nem tették rá a falakra és ahogy a csupasz téglákat néztem, úgy tűnt, mintha agyagból lennének.

- Hol vettétek ezeket a téglákat?
- Mi csináltuk.
- Ti? Hogyan?
- Hangyabolyból.

Arra gondoltam, hogy volt egy téglagyár a közeli hegyen, amelyet hangyabólynak hívtak. Látva, hogy még mindig nem értettem, miről volt szó, egy testvérnő hívott:

- Gyere, megmutatom.

Kimentünk az imaházból és az úton mutatott nekem egy igazi hangyabolyt.

- Nézd, ez az anyag sokkal keményebb, mint a vályog.

A gyülekezet tagjai összegyüjtötték a földet a hangyaboly tetejéről, összekeverték szalmával és vízzel, azután téglákat formáltak a masszából, majd pedig a nap tüzével „kiégették" a téglákat. Így épülnek a kathedrálisok az őserdőben. Vajon hány hangyabolyt kellett ehhez felbolygatni...?

Az istentisztelet, amelyre Kholifába mentem, tulajdonképpen halálesettel kapcsolatos „búcsú" istentisztelet volt.

Egy néhány héttel ezelőtt meghalt a gyülekezet alapító tagja, Conteh bácsi. Még aznap eltemették, mert itt a nagy meleg miatt nem lehet addig tartani a holttestet, amíg a rokonok, barátok összejönnek. Erre az istentiszteletre viszont mindenki elment, aki akart.

A bácsit jól ismerte az egész környék, minden irányból érkeztek a hívők kis kosárkával a fejükön. Ételt hoztak a kosarakban, az istentisztelet utáni szeretet vendégségre.

Sierra Leonéban sok esetben a család egyik fele keresztyén a másik pedig mohamedán. A családtagok általában toleránsok egymáshoz, van akit még Chrismusnak (Christian-Muslimnak) is hivnak, mert a keresztyén és mohamedán szokásokat egyaránt követi.

A mohamedánok a halál eset után a 4O-ik napon összejönnek és egy marhát áldoznak a halottért. Mi a gyülekezetben igyekszünk megérteni a tradiciót, de egyben elkerüljük az olyan szokásokat, amelyek ellenkeznek a Biblia tanításával.Ezért nem tartjuk a „4O-ik napot" de hálát adunk azért amit a mindenható tett az elhúnyt életében és rajta keresztül. Nem áldozunk se marhát, se kecskét, de szeretetvendégséggel szolgálunk azoknak akik messzi helyekről érkeztek a „búcsú" istentiszteletre.

Az ehúnyt fia a gyülekezet lelkipásztora. Kb. 15 évvel ezelőtt ő is a tanítványom volt. Abban az időben még az ország keleti részében dolgoztak és éltek, de amikor a lázadó katonák megtámadták őket, el kellett futniuk. Mivel a család eredetileg Kholifában lakott, visszamentek oda és ott egy gyülekezetet alapítottak. Egy néhány évvel később a lázadók Kholifába is eljutottak. Elfogták Conteh bácsit és különös kegyetlenséggel megkínozták. Levágták az összes bőrt a lábáról, majd pedig otthagyták vérezve a földön. Csoda, hogy a bácsi túlélte ezt a kínzást.

A seb soha sem gyógyult be teljesen. Végül is több éves szenvedés után Conteh bácsi meghalt. Azonban soha sem zúgolódott. Amikor megkérdezték, hogy érezi magát, mindig így válaszolt:

- Hála legyen az Úrnak.

Közel 300 testvér volt jelen az istentiszteleten. Erőteljes Limba énekekkel dicsőitették az Urat. Nem értetem őket, de a Szent Lélek jelenléte nyilvánvaló volt. Arra gondoltam, hogy itt is kellene BBI tanfolyamot kezdeni, ezért megkérdeztem, hányan tudják az angol Bibliát olvasni. A BBI hallgatókon kívül csak egy testvér nyújtotta fel a kezét.

Nagyon meglepődtem, mert egy jelentős számú hívő sereg volt előttem. Ezek a testvérek a Bibliának csak egy nagyon kis részét hallották eddig. Hallás útján tanultak. Az afrikaiak jól tanulnak hallás után is, az emlékezőtehetségük talán jobb, mint az enyém, de ha senki sem olvassa fel nekik a bibliát, soha sem fogják megismerni igazán az Ige gazdagságát. Kellene több lelki munkás, de nehéz lenne 10 testvért találni köztük, aki el tudná végezni a BBI-t.

A gyülekezet már elkezdte építeni az általános iskolát, felnőtteknek is van lehetőségük a tanulásra, de sokáig tart, amíg valaki megtanul írni-olvasni. A szükség viszont nagy, mert sok kis falu van a közelben, ahol az emberek sötétségben élnek és halnak. Mit lehetne tenni, hogy a 21-dik században az emberek ne jussanak a pokolba csak azért, mert a Biblia iskola csak azok számára van, akik tudnak írni és olvasni angolul?

Hasonló problémával küszködtem, amikor Kamasiki-t, az elhunyt Benedict B. Conteh (BBC) gyülekezetét látogattam. Odahelyeztünk egy BBI hallgatót, és tervbe vettük, hogy beindítjuk a Biblia iskolát a faluban. A gyülekezet tagjai úgy megörültek ennek, hogy kifestették az imaházukat, és felhúztak (vályogból) egy három (nagyon kis) szobás lelkészlakást a BBI hallgató családjának.

Több gyülekezet vezető szeretné elkezdeni a BBI-t Kamasiki-ben, de nem tudnának sikeresen felvételizni. Az egyik felvételi követelmény, hogy a hallgató jelölt olvasson egy kis részt az angol bibliából és azt fordítsa az anyanyelvére. Sierra Leone hivatalos nyelve az angol, és a tankönyveinket is angolul írták.

Beszéltem az egyházkerületi elnökkel és javasoltam, hogy engedjük a „hallás utján tanulókat" a BBI előadásokra járni. Egy másik helyen van egy vak BBI hallgató, a Szemkórház káplánja. Ő magnóra veszi az előadásokat. A vizsgán az előadók olvassák neki a kérdéseket és leírják a válaszát. Érdekes módon a vak hallgató a legjobb a csoportban. Talán valami hasonló módon tudnánk a „hallás utján tanulókat" képezni.

Kérlek, imádkozzatok ezért az új fajta módszerért. Ez még csak egy ötlet, keresztül kell, hogy menjen mindenféle bizottságokon. Néhány bizottsági tag azt szeretné, ha a BBI-ból Sierra Leone első teológiai főiskolája fejlődne ki. Csak az a probléma, hogy általában azok, akik főiskolát végeztek, nem akarnak vidéken szolgálni. Én inkább szeretnék a „hallás útján tanulókkal" foglalkozni, és a kiképzés után szolgálatba állítani őket a szülőhelyükön. Meg kell találni a megoldást, hogy az evangélium eljusson azokhoz, akiknek a legnagyobb szükségük van rá.

Imádkozzatok az Béke Fejedelem Gyülekezet imaházának az épitkezéséért. Hála az Úrnak, ebben a száraz évszakban sikerült néhány falat is felhúzni de most elég drága vas rudakra lenne szükség, hogy a munkát folytatni tudjuk. Szeretnénk az épületet tető alá hozni ebben az évben, de ehhez nagyon sok pénz kell és a gyülekezet anyagilag nagyon gyenge.

Folyamatosan imádkozzatok biztonságos utazásért és jó egészségért. Ilyenkor, a száraz évszak végén nagyon meleg van, különösen esténként. Alig tudok egy pár órát aludni. Van amikor az ágy helyett a földön fekszem, de a szúnyogokat hallgatva félek aludni. Mivel még mindig nincs villany a városban, arra gondolni sem lehet, hogy légkondicionálót szereltessek fel.

Nagyon köszönöm, hogy sokan anyagilag is támogatnak. Szeretném folytatni itt a szolgálatot még egy néhány évig, de ehhez szükségem van a Testvérek segítségére is. Aki szeretne adóalapból levonható támogatásával részt venni az itteni munkából, kérem, küldjön egy csekket Drescher Lajos pénztáros testvérnek (címe a 2. oldalon) a szövetségünk nevére kiállítva és a Sierra Leone-i misszióra dezignálva.

Hungarian Baptist Convention of North America / Mission in Sierra Leone

Aki a Béke Fejedelem Gyülekezet építkezésére küld pénzt, kérem, hogy írja rá a csekkre: építkezés, Béke Fejedelem Gyülekezet.

"Áldjon meg az Úr Téged, és tartson meg Téged. Világosítsa meg az Úr az Ő orcáját Te rajtatad és könyörüljön Te rajtad. Fordítsa az Úr az Ő orcáját Te feléd és adjon Neked békességet."

Testvéri üdvözlettel,

Füredi Gabriella Kamilla

100 ÉVES AZ EVANGÉLIUMI HÍRNÖK

hetedik évtized

Az Evangéliumi Hírnök hetedik évtizede majdnem teljesen egybeesik dr. Udvarnoki Béla testvér szerkesztői munkásságának első periódusával (1967-1978). A havi két alkalommal 8 oldalon megjelenő újság továbbra is a legjobb forrás az amerikai magyar baptista missziót megismerni kívánók számára.

A lapban megjelenő igemagyarázatok, teológiai és itt-ott irodalmi igényű írások mellett a lap törzs anyagát a szövetség és a hozzá tartozó gyülekezetek életének, szolgálatának bemutatása adja. Amikor a lap hetedik évtizedét tekintem át, gyakorlatilag a szövetségünk életének egy jelentős évtizede elevenedik meg előttem.

Az Evangéliumi Hírnöknek elég kiterjedt írói hálózata volt. Lelkipásztorok, gyülekezeti munkások, férfi és nőtestvérek -néha az óhazából is- küldik rendszeresen írásaikat a szerkesztőnek, aki kéri is és örömmel fogadja a cikkeket. Az 1976. március 15-i szemlében pl. ezt írja róluk: *A szerkesztésnél hatalmas segítséget nyújt néhány állandó munkatárs. Gondolunk itt Galambos Pál, Fülöp Árpád, Viczián János, Eibner József, Kish Ernő és Fancsali Dénes testvérekre, akiknek nevét legtöbbször látják olvasóink a cikkek végén. Csak az Úr és a szerkesztő tudja, mit jelent ezeknek a testvéreknek a hűséges és gyakorlott tollforgatása... Ezen testvérek munkásságának köszönhető részben az, hogy a bizottsági ülésen többször elhangzott a dicsérő szó: az Evangéliumi Hírnök jó, színvonalas, értékes és kitűnő magyarságú. A fenti munkatársi támogatás eredménye az, hogy olvasóink lapunkat szeretik, és mindig nagyobb számban rendelik...* Természetesen úgy folytatja, majd fejezi be a szerkesztő ezt a gondolatmenetet, hogy további előfizetők szerzésére buzdítja az olvasókat.

A következőkben a hetedik évtized két leglényegesebb missziós jelenségét vizsgálom és mutatom be az Evangéliumi Hírnök számait lapozgatva – összefoglaló jelleggel, néhány megjelent cíkket is idézve.

1. A szövetség feloszlatása helyett lelkipásztorok „kölcsönzése".

2. Anyagi erőfeszítések: kül- és belmissziós eredmények.

Az utóbbival kezdem. Udvarnoki testvér 1977-ben egy Atlantában tartott Misszió és Irodalmi Bizottsági ülés után a beszámolóját így fejezte be*: Húsz évvel ezelőtt még a reményteljesek is öt-tíz évet adtak magyar baptista missziónknak. Az Úr egyrészt megszégyenített kicsiny hitünkért, másrészt azt mondja, hangosan, érthetően: Bízzatok!* (1977. április 1.)

Az anyagi erőfeszítést is igénylő missziós feladatok meghirdetése kettős eredménnyel járt: megvalósultak a jó tervek és lelki épülést is eredményezett az összefogás.

Ezt az évtizedet azzal kezdték a testvérek, hogy 1970-ben elhatározták, hogy Cserepka János testvérék misszióját elősegítendő tízezer dollárt összegyűjtenek egy hajó-kórházra, aminek segítségével dr. Cserepka Margit orvos misszionárius a másként elérhetetlen helyeken élő benszülötteket gyógyíthatja majd, Cserepka testvér pedig a lelki magvetést végezheti olyanok között, akik még soha nem hallották az evangéliumot. A pénz összegyűlt, a hajó elindult testi-lelki betegeket gyógyító útjára. Persze az a tízezer dollar csak egy kis része volt a kórház-hajó árának.

1973-ban egy 50 ezer dolláros gyűjtést hirdet meg a szövetség, s a lap, mint a szövetség szószólója, „Hitből győzelemre" címmel. Az összeg 60 %-át misszióra, a másik részét a Palm Bay-i Bethesda Otthonra szánják.

A harmadik gyűjtést 1976-ban indítják el, amivel egy másik külmissziót támogatnak: az argentinai magyar baptista misszióban munkálkodó Pintér Sándor misszionárius számára kívánnak autót vásárolni. A gyűjtés eredményes volt. Ha több helyem lenne, idézném Viczián testvér beszámolóját, amelyben leírja, hogy a torontóiak a megajánlott 620 dollár helyett végül is 1300-t gyűjtöttek össze erre a célra.

A külmisszióban munkálkodókról Vadász János testvér (aki 1979 januárjában vette át a szerkesztői munkát) dél-amerikai látogatása után ezt írta:

„Nagy István testvért Sao Paulo, Brazíliában, Pintér Sándor testvér Buenos Aires, Argentínában messze minden más magyar baptista lelkipásztortól, messze Szövetségünk évi közgyűlésétől végzik áldozatkész missziói munkájukat, megteszik azt, amit csak tudnak az Úr kegyelme által. Oláh József testvér Carapicuiba, Brazíliában, Nagy György testvér Palatanos, Argentinában napi nehéz fizikai munkájuk után végzik a gyülekezet szolgálatát. Testvéreim, Áron és Húr módjára tartsuk fel imáinkkal az ő karjaikat. Imádkozzunk naponkért érettük, ne feledkezzünk meg róluk a gyülekezeti imaórákon sem."

E három nagyobb gyűjtő kampányon kívül az Evangéliumi Hírnök közvetítésével a gyülekezetek segítében részesült még a detroiti gyülekezet, amikor új templomát megvásárolta, 1977-ben. (A torontói gyülekezet pedig 1978-ban költözött a mostani templomába – amit később meg is vásároltak.)

Mindezek az anyagi erőfeszítések nem gyengítették, hanem inkább erősítették a szövetséget és a gyülekezeteket.

Persze minderre csak úgy kerülhetett sor, hogy élt, létezett még a szövetségünk. Áttérek hát a hetedik évtizedünk bizonyára legjelentősebb missziós ügyére, melyről a szövetségi jegyzőkönyveinken kívül az újságunk is folyamatosan beszámol:

megszűnés helyett megújulás.

Nem először, de az 1971-es közgyűlésen *„Szóba kerül, hogy a Szövetséget fel kell oszlatni. Ez az ajánlat azonban a többség részéről nem talál elfogadásra. Dr. Haraszti Sándornak, az Irodalmi és Misszióbizottság elnökének kezdeményezésére magyarországi baptista lelkipásztorok meghívását veszik tervbe."* (dr. Gerzsenyi László)

Ebben az évtizedben nyolc lelkipásztor érkezett az óhazából; közülük hatan a Haraszti testvér közreműködésével létrejött „lelkipásztor csereprogram" keretében. Időrendben így következtek:

1969. Szabadi Gusztáv (Detroit)
1972. Viczián János (Torontó, ő volt az első „kölcsönzött" lelkipásztor)
1973. Gerzsenyi László (Cleveland)
1974. Ilonka István (Kipling)
1976. Herjeczki András (Detroit)
1977. Gerő Sándor (Torontó)
1978. Oláh Lajos (Kipling)
1979. Almási Tibor (Cleveland)

Szövetségünkön belül a hetvenes évek közepén olyan jónak találták ezt a misziós programot, hogy pl. Viczián testvér 4 éves szolgálati idejének a végefelé Molnár Balázs elnök testvér Vicziánék számára még 4 éves hosszabbítást kért a magyarországi elnökségtől (1976. március 15. 5. o.)

Végül Dr. Udvarnoki Béla szerkesztő testvérnek e programot értékelő írásából idézek, mely az 1977 április1-i *Szemlé*ben jelent meg:

"A nyár folyamán egyik Magyarországról "kölcsönzött" lelkipásztor testvérünk, Viczián János öt éves torontói szolgálata után visszatér az Óhazába. A "kölcsönzés" négy évre szólt, de az ittmaradási engedélyét a magyar hatóságok egy évvel meghosszabbították.

Alkalmas időpont ez arra, hogy visszapillantsunk ennek a nagyjelentőségű prédikátor kihozatali munkának a múltjára és felmérjük az eredményeket. A prédikatorhívási munka terve az 1969-70-es években vert gyökeret dr. Udvarnoki Béla, akkori szövetségi elnök és dr. Haraszti Sándor, a Misszió Bizottság elnökének agyában. Az amerikai magyar baptista misszió helyzete elbátortalanító volt. A hitbeli lelkesedés, testvéreinknek az Úr ügyéhez való ragaszkodása példás volt, de a misszió kocsijának a tengelye, a

magyar nyelv veszélyben forgott. Már pedig nem csak a nemzet él a nyelvében, hanem a magyar misszió is. A kézenfekvő megoldás nem lehetett más: hozzunk prédikátort onnan, ahol van magyar. Első elgondolásunkban és tervünkben úgy számítottunk, hogy kérjünk hazulról egy-két lelkipásztort állandó itt tartózkodásra. Az óhazai baptista testvérekkel való tárgyalásunk (akik a magyar hatóságok beleegyezésétől tették függővé döntésüket) odafejlődött, hogy 4 évre kaphat egy-két lelkipásztor testvér engedélyt a kiutazásra...

Jelenleg három óhazai lelkipásztor működik amerikai magyar baptista közösségünkben: Viczián János (Toronto), Gerzsenyi László (Cleveland) és Herjeczki András (Detroit)... Mind a három testvér olyan gyülekezetet vett át kezelésre, amely különböző okok miatt nagy válságban volt. Kétséges, hogy a három gyülekezet megmaradhatott volna magyarnak magyar lelkipásztor nélkül. A magyar lelkipásztort pedig az óhazából "kölcsönzött" lelkipásztor jelentette. Az első megállapításunk az, hogy a három szóban levő testvér itteni missziónkban életmentő munkát végez. Ezt a tényt hálával és köszönettel említjük

A gyülekezeti szolgálat mellett mind a három testvér nagy részt vállalt a szövetségi munkából. Bizottságokban működnek, baptista irodalmunkban foglalatoskodnak, konferenciáinkon előadásaikkal tevékenykednek. Ilyen módon tehetségük gyümölcsét az egész amerikai magyar baptista misszió élvezte.

Örömmel állapítottuk meg az utóbbi négy-öt év folyamán, hogy a három testvérünk kitűnően beleilleszkedett az amerikai baptista közösségi életbe s lelkileg egyek lettek velünk. Magyar baptista népünk mindig szeretettel fog gondolni ittlétükre és végzett munkájukra. A testvéri kapcsolatot létre hozták és hitünk szerint ezek a kapcsok a mi esztendeinkben erősek és kedvesek maradnak...

Nem sikerült volna a prédikátor kölcsönzés ügye a magyarországi hatósági közegek jóindulatú támogatása nélkül. A magyar állami közegek természetesen elsősorban a magyar ügyet segítik. Amikor azonban magyarságunk segítséget kap magyaroktól, ez nekünk jól esik és ezért köszönettel adózunk.

... A segítőkészség további bizonyítéka az, hogy az otthoni illetékes hivatalokban folyamatban van Gerő Sándor, József utcai lelkipásztor, szemináriumi tanár kijövetelének ügye Torontóba, és Oláh Lajos debreceni lelkipásztor kiutazási engedélyének az ügye Kiplingbe.

Az Óhazába visszatérő testvéreink vigyék szívükben azt a boldogító érzést: jó munkát végeztek s az amerikai magyar baptisták mindig szeretettel fognak gondolni rájuk.

A további prédikátor kölcsönzés ügyében az eddigi tények és az Óhazából tapasztalható megértés jó reménységgel tölt el mindnyájunkat. Hisszük, hogy a megkezdett ösvényen nem lesz megállás." (Szemle, részletek)

Herjeczki Géza

MÁRK ÉS A LEGRÖVIDEBB EVANGÉLIUM

Amikor a bibliai személyeket és a nekik tulajdonított bibliai szövegeket vizsgáljuk, azt látjuk, hogy a különböző írásmagyarázatok és kommentárok szerzői sok esetben eltérő gondolatokat tárnak elénk. Természetesen mindezt nem szeretném a teológusok szemére vetni, mert köztudomású, hogy a történelmi kutatások alkalmával nagyon kevés az a bizonyítottan hiteles biztos fogódzó, amire tévedhetetlenül fel lehet építeni egy-egy bibliai személy pontos életrajzát, vagy egy-egy keletkezett irat hiteles voltát. Nagyrabecsülendő azon történészek kutató munkája, akik bibliai kortörténettel, vagy a megtalált szövegek stílusjegyeinek elemzésével próbálnak megközelítően hiteles képet felvázolni az utókornak a szent iratok és személyek megközelítően valóságos voltáról. Így vagyunk ezzel, amikor Márk evangélista személyét és evangéliumát vizsgáljuk ebben az ismeretterjesztő sorozatban, és szeretnénk bemutatni a bibliaolvasók előtt az általuk egyébként tartalmilag ismert evangéliumot és annak szerzőjét, Márkot. A korai történelem ködös homályában gyakran összemosódnak a tények és a legendák történetei, amelyek főként az evangélium szerzőjének személyét lengik körül. Az idők folyamán különböző neves egyházatyák és tanítók: Jusztin, a filozófus vértanú, Papiász Hierapolitész ókeresztyén püspök, Irenaeusz görög egyházatya, későbbi lyoni püspök, Alexandriai Kelemen görög filozófus, és Origenész ókeresztyén tudós egybehangzó feljegyzései természetesen adnak némi támpontot Márk személyét illetően.

Márk a jeruzsálemi Mária fia volt, akinek a házában gyülekeztek a keresztyének. Jézus életében, sőt Bemerítő János fellépése idején gyermekként élte át a jeruzsálemi keresztyének kisebbségi sorsát, így az evangéliumi történetek színhelyének sűrűjében élve szemtanúnak is tekinthető. Az Apostolok Cseleketeiben olvassuk, hogy miután Péter csodálatosan kiszabadult Heródes börtönéből „elment Mária házához. Ez anyja volt annak a Jánosnak, akit Márknak is neveztek. Itt sokan egybegyűlve imádkoztak." (ApCsel 12, 11-17) Márk anyja özvegy lehetett, mert férjéről nem olvasunk az igékben. Házát az első jeruzsálemi keresztyének rendelkezésére bocsátotta. Pétert a háznép is jól ismerte, bizonyíték erre, hogy Rodé, a szolgálóleány megismerte a hangját.

Vannak tudósok, akik valószínűnek tartják, hogy ugyanebben a házban volt az utolsó vacsora, sőt itt készültek az Apostolok a Pünkösd ünnepére is. Itt lehetett az ún. „felház". A Gecsemáné kert is Márk anyjáé lehetett, így alhatott Márk Jézus elfogatásának éjjelén ebben a kertben. Amikor ugyanis Jézust elfogták, és minden tanítványa elmenekült "követte őt egy ifjú, aki csak egy

Márk Evangélista: Esztergom, Keresztyén Múzeum, szerző felvétele.

inget viselt mezítelen testén: őt is elfogták, de ő az ingét otthagyva mezítelenül elmenekült. (Mk 14, 51-52). Érthető, tehát hogy a föltámadás után Márk anyjának háza lett Péter szállása, s hogy az ifjú Márk az elsők között lehetett, akik Jeruzsálemben megkeresztelkedtek. Péter ezért mondhatja őt a fiának (1Pt 5, 13).

Az Újszövetség tíz alkalommal nevezi pogány (latin) néven Márknak, három esetben János Márknak (a zsidó és pogánynevén) illetve úgy, mint Márk, a szolga, vagy kisérő. Márk először Pálnak, majd nagybátyjának Barnabásnak, végül az idős Péternek volt a segítője és munkatársa. Láthatjuk tehát, hogy nem akárkiktől tanult, mesterei egytől egyig Krisztus kiváló követői voltak. Amikor Kr. után 44-ben, Júdeában éhinség volt, az antiochiai egyház a jeruzsálemiek segítségére sietett, Pál és Barnabás hozta az adományt. Nyilvánvalóan Márk anyjának házában szálltak meg, hisz Barnabás Márk nagybátyja volt, talán épp édesanyjának a testvére. Amikor visszaindultak Antiochiába, magukkal vitték Márkot, akit immár elég érettnek tar-

tottak arra, hogy segítségükre legyen az apostoli munkában**.** Egy évvel később Pál és Barnabás Ciprus szigetére indult, és magukkal vitték Márkot is. A küldetés végén Pál továbbindult Pergébe, majd a piszídiai Antiókhia felé, de Márk nem tartott velük. Visszatért Jeruzsálembe. Ennek az első apostoli útnak a végén, 49-ben Pált és Barnabást a szíriai Antiókhiából Jeruzsálembe küldték, hogy tisztázzák a zsidók által fölvetett kérdéseket. Bizonyára ismét Márk anyjának házában szálltak meg, és Márk hallhatta apostoli útjuk elbeszéléseit. Ezután a két apostol Pál és Barnabás ismét útnak indult a misszióba, de külön úton, Márk Barnabással tartott.

Kr. u. 60 körül Márkot Péter mellett találjuk Rómában (1Pt 5, 13), 61-ben pedig Pállal van. Ezt onnan tudjuk, hogy Pál ír erről ír a Kolosséiakhoz és a Filemonnak írt levelében, és mint mellette lévő munkatársról emlékezik meg róla. Ezek után Rómából keletre ment, mert Pál második fogságában, röviddel a halála előtt, arra kéri Timóteust, hogy siessen hozzá, és hozza magával Márkot is, mert„jó szolgálatot tenne nekem".

A legszorosabb kapcsolat azonban Péterhez fűzte, akit kora gyermekségétől ismert, annyira, hogy a hagyomány úgy beszél Márkról, mint„Péter tolmácsáról". Ezzel függ össze evangéliuma is. A rómaiak ugyanis, látván, hogy Péter megöregedett, kérték Márkot, foglalja írásba az evangéliumot, amelyet Péter hirdetett nekik. Márk ezt meg is tette (50-60 között), és valójában Péter prédikációiból állította össze az evangéliumot. Természetesen nem csak a prédikációk ismerete tették alkalmassá Márkot az evangélium megírására, hanem annak ténye is, hogy ifjúkora óta Jézus környezetének társaságában élt, sőt a fenti utalások alapján Jézus élete végének szemtanúja is lehetett. Sokszor hallott történeteket és az evangéliumi hagyomány sajátos elbeszélő módját is elsajátíthatta nem csak Péter prédikációiból, hanem Páltól is.

A katolikus hagyomány Márkot, mint az alexandriai egyház alapítóját és vértanúját tiszteli. Ő volt a város első püspöke, és valószínűleg Traianus császár idejében (98-117) szenvedett vértanúságot. Velencei kereskedők 828-ban megszerezték ereklyéit, és az arabok pusztítása elől Velencébe vitték. Ettől kezdve Márk Velence védőszentje. Sírja a Szent Márk Bazilikában található. Sokszor látjuk szószéken, oltáron, templomi ruhákon, textíliákon Márk evangélistát oroszlánként szimbolizálva. Erre Szent Jeromos szolgált magyarázattal. Márk evangéliumát Bemerítő János pusztai megjelenésével vezeti be. „Kiáltó hangja szól, a pusztában" – kezdi evangéliumát Márk. A pusztában kiáltó prédikátort hirdeti, akinek hangja Ámós szerint az oroszláné hoz hasonló (Ám 3,8) A velencei Szent Márk téren is a kikötőre nézve ott ül egy gránitoszlop tetején a Márkot jelképező szárnyas oroszlán.

Az Újszövetség kutatók többsége elfogadja, hogy a legrövidebb evangélium, Márké, egyúttal a legrégibb is. Máté és Lukács is forrásként használta.

A Collegevillei-i bibliakommentár a négy evangéliumot négy Jézus-portrénak nevezi. Ezt írja: „Ha a keresztyének Márk Jézusával akarnak találkozni, akkor Jézust arról az oldalról közelítik meg, amely a legegyszerűbb, de egyúttal a legigényesebb is! Felfedezik, hogy a Márk szerinti evangélium középpontjában Jézus halála és szenvedésének értelme áll".

Az evangélium három szakaszra osztható.. Az első szakasz során, (1-8. fejezet) úgy látszik, senki sem érti, ki is Jézus valójában, még tanítványai sem. A Cézária Filippiben lejátszódó találkozás alkalmával azonban világossá válik számukra: „Az Emberfiának sokat kell szenvednie, ... elvetik, megölik, de harmadnapra feltámad" (8,31). Az evangéliumnak ezen az első csúcspontján Márk olvasói azt is megtudják, hogy Krisztus útja a kereszténység útja is. "Ha valaki én utánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye fel a keresztjét, és kövessen engem." (8,34) Vagyis a krisztuskövetőknek osztozniuk kell az ő sorsával.

Márk evangéliumának második szakasza (9-15. fejezet) fokozatosan világítja meg, hogyan válhatunk Krisztus igazi tanítványaivá. Ezt legjobban a 10,45 foglalja össze, ahol Jézus ezt mondja: " Mert az Emberfia sem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és életét adja váltságul sokakért." Pontosan ez történik az evangélium második csúcspontján, amikor Jézus meghal a Golgotán (14-15. fejezet).

Jézus halála azonban nem jelenti a véget. Márk evangéliumának harmadik szakasza ugyanis azzal kezdődik, hogy Jézus feltámadását hirdetik, ő pedig tanítványai előtt megy Galileába (16, 6-7). Márk a legerőteljesebben az evangélium végén szólítja fel olvasóit, hogy életük során hittel válaszoljanak Jézusnak, ne pedig az asszonyok „félelmével és szorongásával".

Márk evangéliumát stílusára utalva egy másik kommentár úgy jellemzi, hogy „rövidsége és újságírásszerű egyszerűsége" a keresztyén hit ideális bevezető olvasmányává teszi.

A Márk írása szerinti evangélium eredetileg a kánonban elsőként szerepelt a szinoptikusok között csak később került tekintélyi alapon Máté az első helyre. August van Ryn, holland származású amerikai bibliatudós azt írja a minden valószínűség szerint Rómában, görög nyelven írt evangéliumról: „Márk evangéliumában olyan frissesség és erő van, amely megragadja a keresztyén olvasót, és elvégzi benne, hogy vágyjon szolgálni valamivel áldott Urának példája nyomán."

Marosi Nagy Lajos *(Múlt, Jelen, Jövő Baptista Kalendárium 2009, 53kk)*

ATEISTA ÜNNEPNAP

Floridában egy ateista pert adott be a közeledő Húsvét és Páska megünneplése ellen.

Az illető a velük szembeni megkülönböztető eljárás miatt ügyvédet fogadott, hogy perbe szálljon a hívő keresztyének és a zsidók ünnepei ellen.

Elgondolása szerint igazságtalannak és méltánytalannak számít, hogy az ateistáknak a fent említettekkel szemben nincs elismert ünnepük. Ezért a tárgyaláson az ügyet mindketten a bíró elé terjesztették. Miután a bíró a felperes és az ügyvédje szenvedélytől ízzó szónoklatát meghallgatta, kalapácsával az asztalra csapva a következő határozatot hozta:

- Az ügy levan zárva.

Az ügyvéd erre azonnal felugrott és a határozat ellen tíltakozva azt mondta:

- Tisztelt Bíró Úr! Hogy tudja az ügyet lezárni? A hívő keresztyéneknek van Karácsonyuk, Húsvétjuk és vannak más ünnepeik is. A zsidóknak van Páskájuk, Yom Kippurjuk és Hanukkájuk, a védencemnek és az összes többi ateistának nincsenek ilyen ünnepeik.

Ekkor a bíró előrehajólva azt mondta:

- Nekik is van ünnepük! A védence és a tanácsadója szánalomra méltóan tudatlanok.

Erre az ügyvéd így válaszolt:

- Tisztelt Bíró Úr! nekünk nincs tudomásunk arról, hogy az ateistáknak is lenne ilyen hagyományuk vagy ünnepük.

Majd a bíró így folytatta:

- A naptárban április elseje az áprilisi bolondok napja. A 14. Zsoltár l. verse a következőt írja: „Azt gondolja magában a bolond, hogy nincs Isten!*" Ennek a törvényszéknek a véleménye szerint, ha a védence azt mondja, hogy nincs Isten, akkor bolondnak számít. Ebben az esetben április elseje az ő ünnepnapja.*

A tárgyalás végetért.

Fordította: ***Steiner József***

ALHAMBRA

2009. március elsején, az angol nyelvű istentisztelet keretében került sor *Sándor Zsuzsa* hitvalló bemerítésére. A meghívott családtagok, barátok, osztálytársak száma meghaladta a harmincat. Még Magyarországról is jött vendég, a Hajdú-Bihar megyei Hosszúpályról: Kulcsár János testvér, Zsuzsa anyai nagyapja.

Nőtestvérünk bizonyságtételében hallottunk a megtéréséről, megtapasztalásairól, és arról is, hogy jövőbeni döntéseit Jézus Krisztus követőjeként kívánja meghozni.

Az igehirdetés szolgálatát Tom Drion testvér végezte, aki Angliából érkezett Kaliforniába, és a Master's Seminary hallgatója. 2008 májusa óta minden hónap első vasárnapján ő szolgál az igével gyülekezetünkben. Az alkalmi prédikáció címe: Three Steps to Baptism" volt (Máté 3:5-10 alapján).

Miért „hitvallás" az apostoli tanítást követő bemerítkezés? Azért, mert egy rendkívül fontos, örömteljes szabadságban megfontolt lépése ez a bemerítkezőnek az Úr Jézus Krisztus követésében, Akitől már új életet kapott. A bemerítkezés a Megváltóval való közösségünk legjelentősebb szimbóluma. Az amerikai festőművész, Daniel Bonnell - a jeruzsálemi Szt. György templomot díszítő - alkotása ezt szépen ecseteli. A festmény a bemerítkező Úr Jézust egy olyan mozdulatában örökíti meg, ami keresztre feszítését is előre vetíti. Megtérésünk története halálunkról és „feltámadásunkról" szól:

Novák József és a bemerítendő: Sándor Zsuzsa

meghaltunk magunknak, és új életet kaptunk Krisztustól. Az Ő golgotai áldozata, és a Feltámadásban bizonyított győzelme minden újjászületett Krisztus-hívőre érvényes. Erről szól a hitvalló bemerítés.

Sándor Zsuzsát csecsemőként megkeresztelték, majd a református vallásban nevelték. Kisiskolás korában kezdett imaházba jönni a szüleivel. Az ifjúsági csoporttal, de a gyülekezettel is többször megosztotta az imakéréseit, gondjait és örömeit; mint mondta: lelki otthona lett a gyülekezetünk. A vendégek között külön köszöntöttük Zsuzsa keresztanyját, aki ígérete szerint figyelemmel kísérte nőtestvérünk lelki fejlődését, és most tanúja lehetett annak is, hogy a 18 éve élő reménység arról, hogy a szövetség népének, a megváltottak Gyülekezetének tagja a keresztlánya, Zsuzsa megtapasztalásaiban és hitvallásában igazolást nyert.

Egy héttel később, amikor az úrvacsorai közösségben emlékeztünk meg az Úr haláláról, Novák testvér a gyülekezet ajándékát, egy Bibliát és emlék oklevelet adott Sándor Zsuzsa nőtestvérnek. ***NJ***

20 YEARS OF SERVICE AT ALHAMBRA

Kedves Anyu és Apu! Ez az ajándék nektek szól... Dear Dad and Mom, this is for you...

It was twenty years ago, on March 1st 1989, that my dad and mom made the decision to pack up our small family. Beni was 3 ″, and I was 5 ″ (plus one cat), and move to Alhambra from Washougal, Washington. Little did we know what on Earth was in store for our family with this tiny church.

Why am I most deserving of congratulating my mom and dad right now? Well because, I am a preacher's daughter. Besides my mom and brother, no one else has any idea what our home life consists of once the sun sets on a Sunday night.

I've learned to share my dad with all of you. Now how many other kids get to say that? During the week, you'll most likely find my dad in his office working on sermons, articles, studying or somewhere in the parking lot on his cell phone. He's driven countless hours to be near those who need comforting and couldn't come to see him. His time spent nurturing others has been a rewarding experience on my part. It has had a significant spiritual influence on me, as well as many priceless memories included.

I have watched my dad devote his time, talent, strength and energy to take care of this church as if it were his own child. But most importantly there has not been a situation that could break or discourage him from his vocation. When your family suffers, trust me, I've watched him suffer along with you at home, or when there is happiness in a family, it makes him so proud and renews his enthusiasm.

Györgyi and Rev. Joseph Novák

I have seen him tap into the emotions of most of you sitting here before me, and sadly watched stress physically try to hold him down. But as weary and long as his days are, he wakes up every morning ready to do it all over again. Not only with his family at home, but with his brother's and sister's sitting here.

Apu, I'm proud of the man that you are, at home, and here at the church!!

Now Anyu, let me say a few words about you, because this is your 20th anniversary with this church too.

Anyu, our family would not be here together without you. You have always been the strength for all of us in our family. Without a doubt, a backbone to every accomplishment our family has made.

Besides working a full time job as a devoted nurse, you have shown your absolute commitment to this church. Through the lowest times when our family has suffered, you have picked us all up and made us see what our life here at the church means, and that the emotional sacrifices are nothing compared to the reward of glorifying God through our work here in this church.

Not only have you conducted this choir to make beautiful music for 18 years, but you've conducted our family as an orchestra to better serve this church and God.

I love you both so much and thank God everyday for blessing me with strong and hardworking parents. Once again, I'd like to congratulate both my parents for twenty years of service at the American Hungarian Baptist Church of Alhambra.

Love always, ***Eszti***

ALHAMBRA

2009. március elsején, az angol nyelvű istentisztelet keretében került sor *Sándor Zsuzsa* hitvalló bemerítésére. A meghívott családtagok, barátok, osztálytársak száma meghaladta a harmincat. Még Magyarországról is jött vendég, a Hajdú-Bihar megyei Hosszúpályról: Kulcsár János testvér, Zsuzsa anyai nagyapja.

Nőtestvérünk bizonyságtételében hallottunk a megtéréséről, megtapasztalásairól, és arról is, hogy jövőbeni döntéseit Jézus Krisztus követőjeként kívánja meghozni.

Az igehirdetés szolgálatát Tom Drion testvér végezte, aki Angliából érkezett Kaliforniába, és a Master's Seminary hallgatója. 2008 májusa óta minden hónap első vasárnapján ő szolgál az igével gyülekezetünkben. Az alkalmi prédikáció címe: Three Steps to Baptism" volt (Máté 3:5-10 alapján).

Miért „hitvallás" az apostoli tanítást követő bemerítkezés? Azért, mert egy rendkívül fontos, örömteljes szabadságban megfontolt lépése ez a bemerítkezőnek az Úr Jézus Krisztus követésében, Akitől már új életet kapott. A bemerítkezés a Megváltóval való közösségünk legjelentősebb szimbóluma. Az amerikai festőművész, Daniel Bonnell - a jeruzsálemi Szt. György templomot díszítő - alkotása ezt szépen ecseteli. A festmény a bemerítkező Úr Jézust egy olyan mozdulatában örökíti meg, ami keresztre feszítését is előre vetíti. Megtérésünk története halálunkról és „feltámadásunkról" szól:

Novák József és a bemerítendő: Sándor Zsuzsa

meghaltunk magunknak, és új életet kaptunk Krisztustól. Az Ő golgotai áldozata, és a Feltámadásban bizonyított győzelme minden újjászületett Krisztus-hívőre érvényes. Erről szól a hitvalló bemerítés.

Sándor Zsuzsát csecsemőként megkeresztelték, majd a református vallásban nevelték. Kisiskolás korában kezdett imaházba jönni a szüleivel. Az ifjúsági csoporttal, de a gyülekezettel is többször megosztotta az imakéréseit, gondjait és örömeit; mint mondta: lelki otthona lett a gyülekezetünk. A vendégek között külön köszöntöttük Zsuzsa keresztanyját, aki ígérete szerint figyelemmel kísérte nőtestvérünk lelki fejlődését, és most tanúja lehetett annak is, hogy a 18 éve élő reménység arról, hogy a szövetség népének, a megváltottak Gyülekezetének tagja a keresztlánya, Zsuzsa megtapasztalásaiban és hitvallásában igazolást nyert.

Egy héttel később, amikor az úrvacsorai közösségben emlékeztünk meg az Úr haláláról, Novák testvér a gyülekezet ajándékát, egy Bibliát és emlék oklevelet adott Sándor Zsuzsa nőtestvérnek. ***NJ***

20 YEARS OF SERVICE AT ALHAMBRA

Kedves Anyu és Apu! Ez az ajándék nektek szól... Dear Dad and Mom, this is for you...

It was twenty years ago, on March 1st 1989, that my dad and mom made the decision to pack up our small family. Beni was 3 ″, and I was 5 ″ (plus one cat), and move to Alhambra from Washougal, Washington. Little did we know what on Earth was in store for our family with this tiny church.

Why am I most deserving of congratulating my mom and dad right now? Well because, I am a preacher's daughter. Besides my mom and brother, no one else has any idea what our home life consists of once the sun sets on a Sunday night.

I've learned to share my dad with all of you. Now how many other kids get to say that? During the week, you'll most likely find my dad in his office working on sermons, articles, studying or somewhere in the parking lot on his cell phone. He's driven countless hours to be near those who need comforting and couldn't come to see him. His time spent nurturing others has been a rewarding experience on my part. It has had a significant spiritual influence on me, as well as many priceless memories included.

I have watched my dad devote his time, talent, strength and energy to take care of this church as if it were his own child. But most importantly there has not been a situation that could break or discourage him from his vocation. When your family suffers, trust me, I've watched him suffer along with you at home, or when there is happiness in a family, it makes him so proud and renews his enthusiasm.

Györgyi and Rev. Joseph Novák

I have seen him tap into the emotions of most of you sitting here before me, and sadly watched stress physically try to hold him down. But as weary and long as his days are, he wakes up every morning ready to do it all over again. Not only with his family at home, but with his brother's and sister's sitting here.

Apu, I'm proud of the man that you are, at home, and here at the church!!

Now Anyu, let me say a few words about you, because this is your 20th anniversary with this church too.

Anyu, our family would not be here together without you. You have always been the strength for all of us in our family. Without a doubt, a backbone to every accomplishment our family has made.

Besides working a full time job as a devoted nurse, you have shown your absolute commitment to this church. Through the lowest times when our family has suffered, you have picked us all up and made us see what our life here at the church means, and that the emotional sacrifices are nothing compared to the reward of glorifying God through our work here in this church.

Not only have you conducted this choir to make beautiful music for 18 years, but you've conducted our family as an orchestra to better serve this church and God.

I love you both so much and thank God everyday for blessing me with strong and hardworking parents. Once again, I'd like to congratulate both my parents for twenty years of service at the American Hungarian Baptist Church of Alhambra.

Love always, ***Eszti***

THE HUNGARIAN BAPTISTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA 1880 TO 1958

as presented at the Centennial Convention by Louis Drescher (part 2)

The immigrant Hungarian Baptists were simple, uneducated, but deeply religious people. At that time the education requirements in Hungary were 4 Elementary Schools. The Hungarian Baptists followed their ministers and leaders. At meetings, they did not follow the established parliamentarian rules. They were accustomed to being led by their ministers. At meetings the presiding person presented the subjects and discussed them. After a discussion he asked for their vote. Although uneducated, they were religiously polite and were ready to serve in the church. They realized that their presidents and preachers had a higher education and, therefore, they followed their suggestions. This simplicity, however, held the churches together and made them grow.

Toward the end of the 1930's the churches gradually started to use the English language. The modern life disturbed the simplicity and coherence. The young people started to go to College, they got acquainted with the use of new material things and started to use them. The young people preferred the English speaking churches. As a result the Hungarian speaking churches started to become English speaking churches. In my opinion, this tendency, by it self, did no damage to the Baptist faith of the young people, they remained Baptists, only they became English speaking Baptists in an English speaking country. This tendency, however, started to reduce the number of Hungarian Baptist Churches over the next fifty years.

At the beginning of the 1950's there were 20 churches having their own church building. These were: Los Angeles, CA; Bridgeport, So.Norwalk, Wallingford in Connecticut; Gary, Ind; Chicago, IL; Detroit, Watervliet in MI; Carteret, Perth Amboy, New Brunswick and Trenton in NJ.; Buffalo and New York in NY.; Akron, Canton, Cleveland-Fulton, Cleveland-Shaker-Square, Wadsworth and Wallingford in OH.

There were 33 churches In 9 States who did not have their own Church building: Los Angeles, San Diego and American-Immanuel, CA; Mansfield Center, Ashford and Roseton, CT; Hamond, Ind.; Lansing and Prescott MI; So. River, Newark, Flemington, Linden, Passaic and Franklin N.J; Greenpolnt, Medina and Roston NY; Chery Valley, Columbus, Barberton, Dayton, Masury, Lorain, Toledo and Warren, OH; Cannonsburgh, Beaver Falls, Ellwood City, Goff, Philadelphia and Sharon, PA; Ward, WV.

Alltogether there were 53 churches.

12 Churches in 6 States discontinued, merged or changed to English speaking churches. These were: Dante and Morgantown, Ind.; East Chicago, IL; Flint, MI; Cleveland-Holton and Martins Ferry, OH; Bethlehem, Homestead, McKeesport, New Castle and Scranton, PA; Morgentown, WV.

The Hungarian Immigrants could be classified into three groups. Before the first and the second World War, the Hungarians emigrated for economic reasons, a large number of people were without jobs. They made up the first group, and I would call them Fundamental Baptists since they followed every sentence in the Bible literally. These beliefs greatly affected every facet of their life. There was no dancing, movie-going or smoking permitted. No swearing was allowed. Hard liquors were prohibited. Girls were not allowed to have non-Baptist boyfriends. The Church services were solemly formal. At the time of church service there was no going in and out of the sanctuary, children were not permitted to engage in conversation or running around, in other words the service was highly disciplined. This discipline would be appreciated today too.

During and after World War II, the oncoming Russian army and later the atheistic Hungarian Government forced many Hungarians to flee their country. The Hungarian Government persecuted the religious and educated ones, the ruling class and the landowners. The Hungarian Government also displaced most of the none-Hungarian speaking people. As the United States established the immigration quotas, those displaced people emigrated to the United States. This group was made up of a large number of Intellectuals and families, among them a number of Baptist families. The arrival

Hungarian Baptist Old Peoples Home, Watervliet, Michigan, 1938

Male Choire of Bridgeport, Connecticut, 1950

of the Hungarian Baptists revitalized the Hungarian Baptist Churches. These were the second group.

In 1956 during and after the Hungarian uprising a third group arrived. This group was largely young people. The second and third group increased the numbers of Hungarian speaking Baptists. In the 1950's a fourth group of Hungarian Baptists arrived in the USA. These are the Transylvanian Hungarian Baptists. Their arrival is the Subject of the Second 50 year's report.

A short summary of highlights of the first 50 years

1908, 11-13 April. The first Convention of the Hungarian Baptists.
1908. The start of the Gospel Messenger.
1909. The Cleveland Convention establishes the Hungarian Baptist Health Insurance.
1914. (about), Laszlo Zboray opens up a School for Preacher's Education (today we call it Seminary).
1915. The Seminary is moved to Cleveland.
1924. June 1. The Bridgeport Church opens up an Old People's Home with 3 elderly people.
1924. August. At the Convention in Passaic, Bridgeport donates the Old People's Home to the Convention. At that time the Home cared for 9 persons.
1929. August 7. For monetary reason the Home moved to Watervliet Mi.
1933. The Convention celebrates the 25th anniversary in Chicago.
1939. The Old People's Home paid off their last $ 2,000 mortgage.
1957. The Convention buys 42 acres of land in Florida, moves the Old People's Home from Watervliet, to Palm Bay, Fl., and renames it Bethesda Baptist Retirement Home.

This is, in short, the first 50 year's history of the Hungarian Baptists in the United States of America. The second fifthy year's report will be presented later on.

Louis Drescher
Chicago, July 18, 2008

Making a will? Don't forget about the Convention, our Hungarian mission.
Végrendeletet készít?
Ne feledkezzen el
Szövetségünkről, az amerikai
magyar baptista misszióról.

VALÓBAN ?

Ha a múlt század második fele az evangéliumi közösségek előretörését hozta az Egyesült Államokban, az Obama adminisztráció 50. napján, a The Christian Science Monitorban megjelenő nekrológ az elnökválasztási kampányban hangosan ugyan nem ígért, de talán leginkább remélt változások egyikéről szól. Hogy igaza lesz-e a cikk – önvallomása szerint is az evangéliumi közösséget maga mögött hagyó – írójának, Michael Spencer-nek, az nem a hívő közösség hanyatlását siettető politikusoktól, vagy a fellegekben járó vallásújítóktól függ. (A lapot a hírhedt Mary Baker Eddy "prófétanő" indította útjára 1908-ban, és a Church of Christ, Scientist legfontosabb orgánuma.)

Spencer az evangéliumi kereszty énség gyors összeomlásáról „prófétál" (A cikk címe: „The coming evangelical collapse"). Bár nem alaptalan a kritikája (az evangéliumi közösségek a politika eszközei lettek; a fiatalok szórakoztatására nagyobb hangsúlyt fektettek, mint a hitben való nevelésükre; a gyülekezetek üzleti vállalkozások; az egyházi iskolák hatását elsöpri a szekularizáció; a társadalomban végbemenő változások ellenlábasainak tűnünk, stb.), többnyire lopott holmival kérkedik. Estére a blogját le is kellett zárnia, annyian emlékeztették, hogy mi is érzékeljük ezeket a problémákat. Aki egy kicsit is ismeri közösségünk történetét tudja, hogy néhány évtized alatt hányféle kihívásnak kellett megfelelnie, és mennyi változáson ment át. Mivel a Krisztus-követés mai formái, a Bibliaközpontúság és missziós hatás közelben és távolban az ismérvei, az evangéliumi közösségek vitalitása olyan jól érzékelhető jelenség lett az amerikai társadalomban, hogy – bajunkra - még a politikusok is szívesen díszelegtek körülötte.

Én nem vagyok próféta. Evangéliumi hitű testvéreim millióival látjuk és belátjuk a bűnöket, amelyeket evilági hatalomért koslatva követtünk el. Nem hangoskodva, de meggyőződéssel mondjuk, hogy a hívő jellem, a Biblia tanításán nevelt és a hívő közösségben (család, gyülekezet, iskola) erősödő karakter hiánya sokkal inkább oka ennek a világméretű megrekedésnek, mint akármi más. A vészhelyzetben a legtetszetősebb ígéret irányába hajlott a közvélemény, de azóta kiderült, hogy az Elnök úr nem érti: lelki válságban vagyunk.

Az evangéliumi közösségek jövőjét nem a hibás múlt fogja meghatározni, hanem az, hogy készek vagyunk-e bölcsen szolgálni ebben a kritikus, új helyzetben. Az éppen divatos válságmegoldások bölcs kritikája, az erkölcsös életvitel, a szorgalommal és becsületesen elvégzett munka, az érvényesülés tisztességes törekvései és az áldozatos segítőkészség nem idegen a hívőnek, aki Krisztus-követésre adta magát. Úgy tűnik, hogy az egész világ most Washingtont lesi; minden és bármilyen új intézkedéstől csodás következményeket remélve. Ha valaha fontos volt, hát most igazán az, hogy résen legyünk. Baptista hívőként mondom: le a kalappal Benedek pápa előtt, aki figyeli a zavarosban kapkodó Obama elnök úr mozgásait, és kész volt szokatlanul nagy szigorral megdorgálni, amikor rendkívüli intézkedéssel (a választópolgárok kikerülésével) feloldotta az embrionális őssejtkutatás korlátait, sőt állami támogatást is ígért a leendő embrió-farmok tudományos használatára. A Vatikán véleménye szerint „ a politika legyőzte az erkölcsöt."

A mi gyülekezetünkben rendszeresen imádkozunk az Elnökért és a munkatársaiért. Reméljük, hogy megtanul erkölcsösen kormányozni, kerülnek mellé jobb tanácsadók, és ha a világ minden baját nem is oldhatja meg Washington, legalább tiszteletben tartjuk az alapot, amelyre egy jól működő, bár korántsem tökéletes országot építettek az elődök.

Spencer és társai egy olyan világról álmodoznak, amiben a vallások kínálatából is kényünk-kedvünk szerint válogatva élünk majd az élet javaival. Elfelejtik, hogy a Teremtő Isten akaratát követve van csak esélyünk a boldogulásra, és az evangélium többet ígér az ő földhöz ragadt álmaiknál. Nekünk örömhír az evangélium. Ezért is, korai volt ez a nekrológ.

Novák József

AND WHAT IS HE SAYING?

You say: *"I can't forgive myself"*
God says: *I Forgive you*
(I John 1:9 & Romans 8:1)

You say: *"I can't manage"*
God says: *I will supply all your needs*
(Philippians 4:19)

You say: *"I'm afraid"*
God says: *I have not given you a spirit of fear* (II Timothy 1:7)

TÁVOL ÉS MÉGIS KÖZEL - FELVIDÉK

Február 1-én a MABAVISZ napon megemlékeztünk a magyar baptista misszió kisebb és nagyobb szövetségeiről és gyülekezeteiről. Ez a felvidéki beszámoló akkorra készült, de késve érkezett. Ám így is témát ad az egymásért imádkozó testvéreknek, olvasóknak.

Jelentős eseményeink Felvidéken:

- Március 30-án, *rádiós istentisztelet* közvetítése a Kossuth rádióban Szentpéterről;
- Május 11-én, *bemerítést* tartottunk Szentpéteren;

Bemerítés és 100 éves jubileum Szentpéteren; a szolgálatokat Dóczé Bálint lp. végzi

- Június 20-án Szentpéteren tartottuk a *Szlovákiai országos missziós konferenciát*;
- Szeptember 6-án, *Horváth Erika és Seres Győző* esküvőjének örvendhettünk Komáromban;
- Szeptember 14-én, a *Szentpéteri Gyülekezetünk 100 éves centenáriumát* ünnepeltük;
- November 28-30 között *evangélizációt* tartottunk Szentpéteren.

Szeretnénk hírt adni új *missziós kezdeményezésünkről Dunaszerdahelyen*.

Az elmúlt évben 4 alkalommal szerveztünk *evangélizációt*: május 14-16 között a Lukács evangélium szerinti *Jézus élete* című filmet vetítettük iskolások számára délelöttönként, felnőttek számára - magyar és szlovák nyelven is, esténként. Az iskolásoknak szétosztottunk több mint 1000 Bibliát, a felnőttek közül pedig többen is jelezték, hogy érintve voltak és nyitottak az Úr Jézusról való beszélgetésre.

Június 10-11-én, a nemzetközi mobil könyvesbolt - *BUS 4 Life* lehetőségével éltünk Dunaszerdahelyen. Egy kereső fiatalemberrel imádkozhattam és érdeklődőkkel beszélgethettem az Úr Jézusról.

Július 25-én, Dunaszerdahelyen a Pécsi bábosok és *Francois Boudreau* misszionárius testvér izgalmas utcai evangélizációjával szolgálhattunk a szép számú és nyitott szívű érdeklődők felé.

November 29-én, a Dunaszerdahelyi Művelődési Központban tartottunk evangélizációs alkalmat *Mike Sámuel* lelkipásztor testvérünk szolgálatával.

A szervezés, hírdetés, szétosztott szórólapok, meghívók ellenére csak két hölgy vett részt evangelizációs istentiszteletünkön, de ennek ellenére sikerült következő héten beszélnem a Kultúrház igazgatónőjével és rendelkezésünkre bocsátott egy kisebb termet rendszeres közösségi alkalmainkra. December 9-től kezdve minden kedden *Bánszky Tibor* testvéremmel Dunaszerdahelyen, a Művelődési Központ egyik termében várjuk az érdeklődőket rendszeres istentiszteleteinkre, közösségi alkalmainkra.

Imakéréseink:

- Szükségünk van Istenünk vezetésére a Dunaszerdahelyi gyülekezetplántálással, misszióval kapcsolatosan;
- egy keresztyén baba-mama klub létrehozásáért imádkozunk Szentpéteren;
- a nem templomba járók elérése az evangéliummal, a közöttük való munka.

Dóczé Bálint

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A *Magyar Baptisták Világszövetségébe* hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél -az Evangéliumi Hírnök olvasói bizonyára ilyenek- és imádkozni is kész távolban élő testvéreiért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, *Dr. Mészáros Kálmán* elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Gergely István* elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Kulcsár Sándor* elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nyúl Zoltán és Nagy Tibor* lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Dóczé Bálint* lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Cidor Lajos* lelkipásztorért és munkatársaiért.

A legnépesebb magyar baptista lelkipásztor családba újabb gyermekáldás érkezett. *Nyúl Zoltán* (a délvidéki magyar baptista misszió vezetője) és *Viktória* 7. gyermeke: *Johanna* január 23-án született. Áldást kívánunk az újszülöttre és az egész családra.

POSTMASTER:

Send Form 3579 to Gospel Messenger, Subscription Manager,
12409 DEVOE ST., SOUTHGATE, MI 48195 USA

(USPS 716-300)

PERIODICAL POSTAGE PAID

Missziós úton Amerikában

- felejthetetlen emlékek -

„Az Úr minden ösvénye szeretet és hűség azoknak, akik megtarják szövetségét és intelmeit.” Zsolt 25,10

1975-ben meghívást kaptam egy amerikai Szláv misszióba, New Jersey Paterson városába. Ebből szeretnék egy kis epizódot feleleveníteni.

A testvér, aki meghívott, hogy segítsek neki az ottani jugoszlávok között a lelki munkában, takarékosságból a repülőjegyet Luxembugba fizette be. Így én átutaztam fél Európát a luxemburgi repülőtérig. Közben Stuttgartban megpihentem rokonaimnál, ahonnan megérdeklődtem, hogy mikor repülhetek.

Gondban voltam, hogy találom meg a repülőteret. Az angol nyelvtudásom csekély volt, bár elvégeztem egy 30 napos gyors-tanfolyamot. De hamar jött a segítség. A fülkébe beszállt egy amerikai fiatalember, aki szintén arra a repülőtérre igyekezett. Így aztán gond nélkül oda jutottam. Újra megtapasztaltam, hogy nincsenek véletlenek, de van gondviselés!

Így száltam fel életem első repülőö útjára. Élveztem a repülést. Úgy tudtam, hogy a repülőtársaság értesíti a befizetőt, hogy az utas elindult. Hogy ez nem történt meg, ez akkor derült ki, mikor leszálltam a new yorki reptéren és nem várt senki. Az akkori szocialista Jugoszláviából jöttem és nem volt egy centem sem, semmi, csak egy telefonszámom, melyet eddig soha nem használtam.. Valóban porszemnek éreztem magam a reptéren gomolygó tömegben.

Gondoltam, leülök a kofferemre, és várom az Úr szabadítását. Még visszautazni sem tudtam, mert se jegyem, se pénzem nem volt erre. Mielőtt leültem volna, kicsit körülnéztem és megpillantottam a telefonfülkéket és velük szemben a telefonos kisasszonyokat. Fogtam a kis cetlit és odatoltam az egyik telefonos nő elé. A nő tárcsázott és azt mondta, hogy a negyedik fülke. Bementem és reménységem szerint, hogy a testvér az, Szerbül szóltam bele. Meglepődött, mert nem értesítették. Azt mondta, hogy maradjak ott, ahol vagyok és ők másfél óra múlva értem jönnek. Hát mert nem volt más lehetőségem, most tényleg leültem a kofferemre és vártam.

Átölelt az Úr szeretete és az a bizonyosság, hogy *„Az Övé vagyok, gyermeke vagyok. Gondot visel rólam, mert én gyermeke vagyok”* - dúdoltam boldogan!

Közben arra is gondoltam, hogy csak nemrégen bizony kételkedni kezdtem, hogy nem kellett volna egyáltalán elindulnom, s attól is féltem, hogy szégyenszemre kitoloncolnak. Persze a kétely még nem bűn, csak az a fontos, hogy kihez, hova megyünk vele. És mert gyermeke lettem a menyei Atyámnak, oda fordultam Hozzá, Aki megoldja a váratlan helyzeteket is.

„Igazságod nem rejtegetem szívem mélyén, hanem beszélek hűségedről és szabadításodról. Nem titkolom el szeretetedet és hűségedet a nagy gyülekezet előtt.” Zsolt 40,11.

Így kezdődött el az én háromhónapos amerikai szolgálatom.

Nagyajtai Eszter

A Fiú és az Atya

- *1. Én, én vagyok az Úr, és rajtam kivül nincsen szabadító!*
- *2. És szívet adok nékik, hogy megismerjenek engemet, hogy én vagyok az Úr, és ők én népemmé lesznek, én pedig Istenökké leszek, mert teljes szívökből megtérnek hozzám.*
- *3. Én vagyok az életnek kenyere.*
- *4. Én vagyok a világ világossága: aki engem követ, nem járhat a sötétségben, hanem övé lesz az életnek világossága.*
- *5. Én vagyok az ajtó: ha valaki én rajtam megy be, megtartatik és bejár és kijár majd, és legelőt talál.*
- *6. Én vagyok a jó pásztor: a jó pásztor életét adja a juhokért.*
- *7. Én vagyok a feltámadás és az élet: aki hisz én bennem, ha meghal is, él.*
- *8. Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, hanemha én általam.*
- *9. Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: Aki én bennem marad, én pedig ő benne, az terem sok gyümölcsöt: mert nálam nélkül semmit sem cselekedhettek.*
- *10. Én vagyok az Alfa és az Omega, a kezdet és a vég, az első és utolsó.*
- *11. Én vagyok Dávidnak ama gyökere és ága: ama fényes és hajnali csillag.*
- *12. Azért mondám néktek, hogy a ti bűneitekben haltok meg: mert ha nem hiszitek, hogy én vagyok, meghaltok a ti bűneitekben.*
- *13. Monda nékik Jézus: Bizony, bizony mondom néktek: Mielőtt Ábrahám lett, én vagyok.*
- *14. Én és az Atya egy vagyunk.*

A megfejtéseket április végéig várjuk.